

sili, — lepo obleko neomadežanega obnašanja v šoli in zunaj šole, — čiste očnice, ki kažejo naj žlahtnejše spoznanje do imenitnega učiteljevega stana, — polno skrinjico primernih dochodkov, da bi mu skerb za vsakdanji kruhek nikoli ne belila glave in ne mučila želodca, ter ga pri delu ne zaderževala, — krasno torilo prave ljubezni in spoštovanja pri otrocih, starših in prednikih, — hranilček za vse britke ure, križe in težave, — zlato sidro za mnoge viharne valove v učiteljskem življenji, — izverstno spričalo za prihodno življenje;

šolskim prijatljom:

blagoslov na duši in na telesu, bogato letino in mnogo veselja na šolskih poljih in vertih;

„Učiteljskemu Tovaršu:“

polno torbico različnih lepih spisov, da bi ž njimi budil in razveseloval svoje blage naročnike, — pripravno obutalo, da bi ga ne žulilo, — orožje zoper hudobne ljudi na potovanji, — pravi domovinski list, da bi smel čez hrib in plan po vseh milih slovenskih deželah in do vseh slovenskih učiteljev in blagih Slovencev.

A.

Kratkočasnica.

V stari (l. 1777.) slovenski knjigi za učitelje: „Sern ali vonuseteck teh metodnch buquii“ je na str. 6. od besedice do besedice, od cerke do cerke tako le natisnjeno: „To gorounainie te mladosti uboinga spolla je ta nar imenitnishi fundament tega prauga ifvelizhainia tega folka. Na enmu dobrimu gor rounainu inu vishainu te mladosti u teh mladeh letah lefhy tu perhodnu shialeinie teh ludi, inu usfa dobra missu zelga ludstva.“

U p a n j e.

Jeseni ko slana

Enako v terpljenji

Zelenje morí,

Tolažbe je cvet —

Tud' moja minljivost

Nad zvezdami v raji

Mi stopa v oči.

Odkriva se spet.

Zagledam pa jelko,

Če tudi zvenelo

Zaup mi dajè,

Bo moje teló,

Ker sama med drevjem

Pa terdno zaupam,

Zelena cvetè. —

Da vstalo še bo.